

לעולם קטן אוכל נבילות אין בית דין מצווים עליו להפרישו, וכאן חייבוהו להוציא את אשתו היות וגזרו חכמים גזירה מיוחדת שיוציאה ממנו ולא תשב תחתיו, **משום "התרת יבמה לשוק"**.

כי אם יראו אנשים שהיא נשאת תחתיו, לא יתלו זאת בכך שהוא קטן אוכל נבילות, אלא יטעו לחשוב שקידושיה של החרשת דוחים את זיקתה של אחות אשתו הפקחת, ולכן אין אשתו החרשת אסורה עליו באיסור של אחות זקוקתו.

ויבואו להתיר לשוק בלי חליצה את היבמה הפקחת הנופלת לפניו מן אחיו הפקח, כאילו היתה אחות אשתו מן התורה.

בעוד שלפי האמת, היא יבמה מן התורה, הזקוקה לחליצה מן התורה כדי שתוכל להנשא, כי אין היא אחות אשתו מן התורה.

ואילו **אשת אחיו**, הפקחת, הנופלת לפניו ליבום, **אסורה עליו לעולם!**

כי אינו יכול לחלוץ לה — לפי שהוא חרש, ואינו בר קריאה.

ואינו יכול לכונסה ולהוציאה לאחר מכן בגט, כיון שהרי יש לו באשתו החרשת מקצת קידושין מדרבנן, ומכח זה אחותה אסורה עליו משום אחות אשתו. ואף לאחר שיגרש את אשתו, היא ממשיכה להיות אסורה עליו כמו אחות גרושת אשתו.

ומוכיח רבא: **והא הכא בחרש וחרשת, דלא איסורא דידה איכא**, שהרי היא חרשת, ולא **איסורא דידה איכא** שהרי הוא חרש, ובכל זאת קתני **"מוציא את אשתו בגט"**, ומשמע שקטן אוכל נבילות מצווין בית דין להפרישו!?

אמר רב שמעיה: אין לך להוכיח מכאן, אלא

הדרן עלך פרק חרש